

Så må jeg i øvrigt sige, at den franske regerings holdning til udvidelsesproblemerne er en ganske anden end den, hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for. Den franske regering ser det ikke som et formål at blokere for udvidelsen. Også i Frankrig er man helt på det rene med og udtrykker det klart, at udvidelsen er en historisk nødvendighed, og at de nye demokratier i Central- og Østeuropa selvfølgelig hører hjemme i samarbejdet inden for EU.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, hvad det er, udenrigsministeren forestiller sig kan være en hurtig løsning. Som jeg har forstået den franske lov, så gør den simpelt hen disse institutionelle reformer til en betingelse for optagelsen af nye lande. Det vil sige, at Frankrig altså blokerer for optagelsen, indtil Frankrig har fået sin vilje i disse forhandlinger.

Så vil jeg godt spørge udenrigsministeren: En hurtig løsning kan vel ikke bestå i, at den danske regering bøjer sig for de franske krav, altså accepterer større stemmевægt til de store lande og fjernelse af kommissærposter fra de små lande? Det er vel ikke det, udenrigsministeren mener med en hurtig løsning? I så fald skylder udenrigsministeren i hvert fald at fortælle befolkningen og Folketinget om det.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at alle de oplysninger, jeg har givet her, vedrørende den franske, den italienske og den belgiske regerings syn på disse her sager har været fuldt be-lyst, også forud for folkeafstemningen. Vi har været gennem det ved utallige lejligheder her i salen. Der er intet som helst nyt i det.

En løsning skal findes, inden de første lande bliver medlemmer. I dag taler man vel om, at det forhåbentlig kan ske den 1. januar 2003. Inden det tidspunkt skal vi have fundet en løsning på de tiloversblevne spørgsmål fra Amsterdam. Der er altså tid nok. De problemer, vi her står over for, er jo ikke teknisk udviklede.

Lad mig så, for så vidt angår antallet af kommissærer, føje til, at efter Amsterdamforhandlingerne anser jeg det for helt udelukket, at der kan findes en løsning, som ikke giver alle lande i hvert fald en kommissær.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, så bliver jeg altså nødt til at sige til udenrigsministeren, at jeg tror ikke, at den danske

regering forstår alvoren i det problem, som ligger her foran os, men dér vil jeg så bede regeringen om at komme med en redegørelse om det franske lovforslag, for er det ikke korrekt, at det bliver en betingelse fra fransk side, at de franske krav bliver opfyldt, og at man altså dermed vil være i stand til at blokere for udvidelsen, indtil man får opfyldt disse krav?

Og det bringer mig så tilbage til spørgsmålet: Vil den danske regering acceptere disse krav, hvis det er det, franskmændene gør til en betingelse for en løsning? Det må udenrigsministeren kunne besvare.

Til syvende og sidst: Vil den danske regering acceptere de franske krav eller ej?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, som udenrigsministeren siger, at en del af de her problemstillinger var velkendte også før folkeafstemningen. Men det var de jo kun på grund af, at unionsmodstanderne og de, der anbefalede at stemme nej til Amsterdamtraktaten, hele tiden markedsførte den her problemstilling. Fra regeringens side gjorde man jo alt for at bagatellisere problemet.

Derfor synes jeg også, at spørgsmålet, som også hr. Keld Albrechtsen rejser, må være, hvad regeringens holdning egentlig er.

Er regeringens holdning, at man lægger sig fladt ned til fordel for de store lande og til ugunst for Danmark og accepterer eksempelvis ændrede stemmевægte, ja, så er det da rigtigt, at hvis man har den holdning, er der jo ikke noget problem, for så får Frankrig bl.a. sine ønsker igennem, og så kan udvidelsesprocessen fortsætte.

Men hvis man har en anden indstilling til det, nemlig at det ikke er således, man skal løse problematikken, så er problemstillingen jo meget mere kompleks, end udenrigsministeren ønsker at gøre rede for her i dag, og så burde regeringen selvfølgelig i en helt anden grad komme på banen med alternative løsningsforslag til det, der foreløbig er præsenteret fra en række af de andre EU-lande.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Ja, jeg ved ikke, hvor ofte i opløbet forud for Amsterdamtraktaten hr. Keld Albrechtsen fortalte os, at det ikke kunne lade sig gøre, at der var ultimative krav fra den ene og fra den anden og der kunne ikke laves nogen løsning.

Det kunne der jo til sidst, og det kan der også på dette her. Der vil også blive fundet løsninger